

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljano vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Po razpravi o začasnem proračunu.

(Od odličnega rodoljuba.)

Nam, ki smo živeli in mislili že takrat, ko se je pričela v Avstriji parlamentarna doba, nekakšno čudno done na ušesa zadnje izjave nekaterih parlamentarcev, ob jednem naših brezozirnih nasprotnikov, in njihovih glasil in „Neue Freie Presse“, ki so nasledniki ustanoviteljem dobe, „der höchsten Fructifizierung“

Dvakrat smo čitali besede ministra Plenerja, predno smo verjeli, da on svari ljudstvo pred igro na borzi, in predno smo verjeli, da on, nasprotnik Čehov, ne zavzema več tistega stališča, na katerem je stal še pred nekaterimi leti. In vse to, kar je povdarjal minister, povdarja tudi prej omenjeno njegovo glasilo.

A vender je minister Plener naslednik taistih mož, ki so ustanovili v Avstriji dobo „der höchsten Fructifizierung“ in „der strictesten Verfassungstreue“. Takrat je bila uprav ta dunajska borza paladij možakov-veljakov, in ako so ti možaki kaj pregrešili, na priliko pokojni minister Giskra, ki je prejemal „Trinkgelder“, — opravičevali so se na borzi, in ako so jih borzijanci aklamirali, bili so zopet beli kot sneg, in omenjeno glasilo je to nedolžnost naznanilo „urbi et orbi“.

In takrat, ko se je to godilo na Dunaji in na borzi, so naši kranjski politični pritlikovci ustanovili „Konstitutionellen Verein“ s sedežem v ljubljanski kazini. V to društvo bili so vpisani garda „der Verfassungstreuen“, vsi uradniki, torej tudi sodni pričeni pri prezidentih in državnih pravdnikih do zadnjega praktikanta, ki je mislil kedaj kaj več postati. Najiminennejši mej temi bili so renegati, ki so sloveli pod imenom nekdanjega uda južnega „Sokola“ in čitalniškega pevca Krausa kot Krausovci. V kazini se je tedaj razgovarjalo o sposobnosti uradnikov, v kazini se je tedaj določilo, da je pokojni Pirker bil sposoben za šolskega nadzornika, dasiravno ni imel potrebnihkušenj, tam je bil izbran sedaj v Ameriki bivajoči begunec Fränzl pl. Vesteneck, da je vodil „slovečo“ volitev v ljubljansko trgovsko zbornico. Tisti čas je slovela „kranjska špraha“ in kar so govorili Slovenci, bilo je „krainerisch“ ali pa „windisch“. Glasilo kazinotov „Laibacher Tagblatt“ in za njim „Laibacher Zeitung“ sta imela glavno nalogo grditi našo deželo, opisati vsak mali pretep kot najhujši dokaz velike surovosti našega ljudstva. Otroke, ki so metali kamenje na kravo, da so jo pregnali pred

blizajočim se vlakom, so razvpili kot napadalce železniškega vlaka, in kmetje na Pivki, ki so se po vsej pravici postavljali proti temu, da je šneperška graščina na Mošoru hišo zidala, bili so uporniki, nad katere je bilo treba poslati kompanijo vojakov. Kot najbolji porotnik veljal je takrat mož plemenitega stanu, ki je javno izustil: Ich verurtheile jeden, den die Staatsanwaltschaft klagt“, in posebno hvalo je pel temu porotniku taisti sodni svetnik, ki je izjavil: Jedes slovenische Blatt muss schon deshalb konfiszirt werden, weil es slovenisch ist“. Pohvala plemenitega porotnika se je tudi v „Laibacheri“ razglasila, dandanes pa isti porotnik ne pride nobenkrat več na vrsto.

In kakor na Dunaju, tako tudi v Ljubljani so se časi spremenili. Tam so najbolj zagrizli ustavoverci jeli graditi borzo in prikupovati se Čehom, — tukaj v Ljubljani je v zadnjem deželnem zboru Balohov Jože, prav za prav egiptovski Jože novega testamenta, hvalil ljubljanski občinski svet. In tudi baron Apfaltrern, ki je spremljal pokojnega Grüna, ko je ta prenašal našo literaturo pod pazduho, glasoval je za slovensko gledališče.

Popolnoma opravičeno se toraj lahko reče ustavovercem tam in tukaj: „tempora mutantur et nos mutamur in illis“.

To vse smo povedali radi tega, da se ozremo konečno tudi na tiste naših rojakov v javnih službah, ki so bili narodni takrat v krutih časih in so narodni sedaj in na katere se prej omenjena prislovica ne da vporabljeti. Oni so stali kakor zid na narodnem stališču nasproti Waserju in Gertscherju in popolnoma neopravičeno so bili preterirani radi njihove neomahljivosti in trdnega značaja. Ali bi ne bilo prav, ako bi tistih naših poslancev, ki javno vedno molče, vsaj „in camera charitatis“ spregovorili besedo za take možé, ki so reševali čast slovenskega uradništva v časih renegatstva in potuhnjenosti? Ako se za moderne Slovence najdejo mesta dvornih svetnikov, bilo bi gotovo prav, ako bi se pomagalo tudi tistim narodnjakom, ki so ostali pozabljeni, ker so stali tudi s početka že na tistem mestu, ki nahaja dandanes priznanje. Menimo, da bi bilo prav, ako bi se možje, katerim se sedaj dobro godi, spominjali tistih trpinov, ki so po možatem svojem postopanju služili za vzgled narodu, katerega je begala trupa breznačajnih kruhoborcev. Ako je dandanes Linhart najbolj zagrizen ustavoverec, sposoben za višje mesto, zakaj se nazaj potiska moža, ki je z mirnim delom nam zagotovil leposlovno literaturo? Ni Bog ve kaj, kar smo dosedaj dosegli, in vgotovljeno tudi ni tako, da bi kruti naši nasprotniki s pomočjo naših omahljivcev, katerim je Ljubljana ravno toliko, kakor „Laibach“, ne prišli zopet na površje in da bi potem zopet trebalo trdnih stebrov in kje se bodo našli možje v narodu, kateri zamorejo jasno sprevideti, da za moštvo pri nas ni prostora, da le-to mej nami nima prave veljave?

Debata o provizornem budgetu je obudila v nas misli, katere tu pričujemo, in to tembolj, ker smo opazili, da so naši poslanci, bodisi toliko vturjeni, ali bodisi toliko za dovoljni, da pri tej priliki niso ničesar spregovorili!

Državni zbor.

Na Dunaju, 30. marca.

Poslanska zbornica je v današnji seji vzprejela tista poglavja prvega odstavka davčnih predlog, katera so se bila odseku odkazala, da ja premeni.

Začetkom seje so posl. baron Dipauli in tovariši predlagali: Z ozirom na to, da se bodo vsled popustov in oproščenj od davka, določenega po novem zakonu o personalni dohodarini, zgodile premembe glede volilcev zlasti glede petakarjev; z ozirom na to, da je vsako premembo volilne pravice po davčnih zakonih vsekako preprečiti in z ozirom na to, da bi se vsled teh opravičenih olajšav malim in slabejšim davkoplacovalcem prikrajšale politične pravice in bi s tem davčna reforma izgubila svoj socijalistični pomen — se predlaga: Členu 12 zakona o neposrednih personalnih davkih je dodati: Do definitivne določbe glede mere direktnih davkov in s pravozmiselno porabo ostalih določb glede terminov se določa, da davčne olajšave, dovoljene vsled zakona o direktnih personalnih davkih, ne smejo prav nič premeniti sedaj obstoječe volilne pravice. Pri realnih davkih velja za mero letni znesek deželnoknežjega direktnega davka, kakor se je predpisal. Pri dohodarini se računa letni znesek deželnoknežjega davka, kakor se je predpisal, dodavši 35odstotno doklado kot ekvivalent že pri predpisu dovoljenega predpusta. Za tiste, katerim se je v zmislu § 5 dovolil odpust dohodarine, veljaj kot letni davek to, kar se je predpisalo dodavši petodstotno doklado.

Ta predlog se je odkazal davčnemu odseku. Zbornica je na to odobrila poročilo o olajšavah za povrnitev deželi koroški danih državnih posojil in dovolila kredit 160.000 gld. po ujmah oškodovanim prebivalcem nekih okrajev, naposled pa nadaljevala razpravo o davčni reformi, in sicer o §§ 18 in 19, obsezajočih določbe glede sestave deželnih komisij za odmerjenje dobitkovine.

Po daljši precej ostri razpravi se je vzprejel odsekov predlog, da naj v teh komisijah imajo svoje zastopnike tudi trgovinske zbornice.

Takisto so se vzprejele tudi določbe glede sestave kontingentnih komisij.

Koncem seje je posl. dr. Hofmann-Wellenhof nujno predlagal, naj vlada ugoti pritožbi občinskega sveta graškega zoper namestniško odredbo, s katero se je razveljavil sklep graškega občinskega sveta glede proslavljenja kneza Bismarcka.

Posl. Hofmann-Wellenhof je svoj predlog utemeljeval s tem, da ni smeti omejevati pravice, izražati svoje mnenje o gotovih stvareh, zlasti če to mnenje nikakor ne nasprotuje avstrijskim interesom. Graški občinski svet je naročil županom, naj slavnostni komers na čast knezu Bismarcku v imeni mesta pozdravi. Slavnost ni imela političnega značaja. (Posl. Stalitz: Že na sebi je demonstracija!) Pač pa je narodna slavnost, pri kateri hočejo prireditelji in udeležniki demonstrirati, da niso samo zvesti avstrijski državljani, nego tudi zvesti sinovi nemškega naroda. Nekdanji nasprotniki Avstrije so sedaj nje najboljši prijatelji. Če bi slavnost v Gradcu vsled tega, da je vlada županu prepovedala pozdraviti komers, zadobila demonstrativen značaj, bila bi za to odgovorna vlada.

Minister Bacquehem je priznal, da le manifestacije, ki imajo naroden in političen značaj, se časih zoper intencije prirediteljev tako izvrše, da ne naredo dobrega utisa, da obujajo z avstrijskega stališča nesimpatična čutila in da jih je zategadelj s tega stališča odločno obsojati. Če se danes povdarjajo patrijotična čutila, toži, da se tem manifestacijam pripisuje namen, kateri nimajo, je uzrok temu preteklost, pri kateri se je marsikaj zgodilo le vsled tega, ker nihče branil ni in česar pri najboljši volji ni moči zmatrati za izjavo specifično

avstrijskega patriotizma. Za take manifestacije se mora določiti meja: avstrijska državna ideja se ne sme ni za trenotek pozabiti; vlada mora skrbeti, da pride avstrijska misel vselej, povsod in popolnoma do veljave.

Minister Madeyski je pojasnil, da so vseučiliški profesorji v Inomostu sami, oziroma vsled rektorjevega nasveta izstopili iz komiteja za prireditve Bismarckove slavnosti.

Ko so še govorili dr. Steinwender, Kaiser in grof Khuenburg, je zbornica nujnost stavljenega predloga odklonila.

Koncem seje so posl. Višnikar in tovariši stavili naslednjo interpelacijo na pravosodnega ministra:

Po § 194. ces. patenta z dné 9. avgusta 1854, št. 208 drž. zak., je pupilarne svote plodonosno nalagati na sledeče načine: 1.) Da se kupijo nepremičnine; 2.) da se razdajo zakonito zavarovane kot posojila na nepremičnine; 3.) da se nabavijo avstrijske državne ali tem jednake javne zadolžnice; 4.) da se kupijo zastavni listi gališkega deželne kreditnega zavoda; 5.) da se nalože v javnih dovoljenih avstrijskih hranilnicah, toda naložena svota za vsakega nedoletnika ne sme presegati zneska 500 gld. konv. v.; 6.) da se ustanove skupne sirotinske blagajnice.

Vrh tega se je s posebnimi zakoni in ukazi dovolilo, kupovati zastavne liste in obligacije raznih družtev in korporacij, in sicer se visokost naložene pupilarne svote ni omejila, kakor pri hranilnih vlogah.

Določba petega odstavka rečenega paragrafa se tako tolmači, da za jednega nedoletnika se tudi v raznih hranilnicah ne sme nalagati več kakor 525 gld.

Nagibi, ki so bili za to določbo svoj čas merodajni, sedaj gotovo več ne veljajo. Pri nalaganju imetij nedoletnikov in kurantov je gledati na dobro obrestovanje zlasti pa na varnost kapitalij. Ta varnost pa je pri avstrijskih hranilnicah gotovo večja, kakor pri vrednostnih papirjih, izpostavljenih kurznim premembam. V zadnjih 40 letih so hranilnice zadobile nenavaden gospodarski pomen in varnost vlog je najpopolnejša, vsled česar je tudi nalaganje v hranilnicah najprijetnejši način plodonosnega nalaganja kapitalij. V zadnjem desetletju se je v vseh kronovinah ustanovilo mnogo hranilnih, posojilnih in kreditnih zadrug, katerim prebivalstvo popolnoma zaupa in pri katerih bi se pupilarne kapitalije do gotovega zneska lahko nalagale, eventualno le zneski iz tistega sodnega okraja, kjer ima zadruga svoj sedež. Odločitev bi se eventualno mogla prepustiti sodiščem I. instance, pri katerih so dotične zadruge registrovane.

Določba, da v hranilnice ni smeti nslagati več kakor 525 gld., naj bi se odpravila, oziroma naj bi se primerno zvišal maksimalni znesek za nalaganje.

Pri velikem številu hranilnih in posojilnih zadrug, ki dajejo svoje kapitalije na hipoteke, pri velikem nasprotstvu kmetskega prebivalstva, nalagati svoj denar v vrednostnih papirjih in ker se končno tisti, ki so potrebni kredita, obrnejo rajše na kak denarni zavod, kakor na zasebnike, najdejo varstvena oblastva vedno težavnejše sigurne hipoteke in se morajo držati glede hranilnic veljavne, potrebam naše dobe ne več primerne določbe § 194, odstavek 5, rečenega patenta.

Iz tega nagiba vprašajo podpisanci:

Hoče li Nj. ekscelenca resno uvaževati vprašanje o času primerni premembi določb glede plodonosnega nalaganja kapitalij v varstvu stoječih oseb, oziroma predložiti primeren zakonski načrt?

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 1. aprila.

Volilna reforma. Neki poljski list je nedavno prinesel novico, da so se sporazumeli v pododseku že skoro popolnoma o državnozbornski volilni reformi in sklenili, da se novi volilni razredi razdele tudi v kmetske in mestne volilne okraje, židovska „Neue Freie Presse“, ki je po običaju precej dobro poučena, ker jej vse poroča neki član pododseka, bodi si že dr. Menger ali kdo drugi, pa piše, da se o stvari še niso popolnoma sporazumeli. Ker bode pa število poslancev v novi kuriji majhno, ni mogoče, da bi se povsod razdeljevali okraji v kmetske in mestne. Manjše kronovine bodo tako volile le po jednega poslanca iz vsakega volilnega razreda nove kurije. Pač

se bodo volilni okraji razdelili v mestne in kmetske v deželah, katere bodo volile več poslancev. Industrijske dežele, ki imajo več delavcev, bodo tudi razmerno več poslancev volile nego druge. Sicer pa levičarski list priznava, da bode še minolo precej časa predno se doseže kako sporazumljenje. Ker bode več manjših dežel vkupe volilo, je celo mogoče, da nas spravijo v tako zvezo, da Slovenci v razredu delavcev ne dobimo niti na Kranjskem svojega poslanca.

Deželni načelniki proti volilni reformi.

Po koalicijskih listih se zopet širi novica, da so deželni načelniki se izrekli, da prebivalstvo ne želi hitro rešitve volilne reforme. Kolikokrat pač vprašujejo deželne načelnike? Sicer je pa nam umljivo, da deželni načelniki se volilne reforme ne vesele, ker bodo potem pri političnih oblastvih zopet imeli več dela, katerega se seveda jako boje. To sklicevanje na deželne načelnike ima tudi svojo nevarno stran. S tem se nekako delavci pozivljajo k demonstracijam, ker drugače pač ne morejo dokazati, da žele volilne pravice. Take politike z ulice pa ministrski predsednik zopet ne trpi in je že pretel s silo. Nam se dozdeva, da bi koaliranci radi le vso stvar zavlekli in iščejo le kacic povodov, in zaradi tega so iznašli dotične izjave deželnih načelnikov. Sicer pa tukaj nimajo izjave deželnih načelnikov ničesa opraviti. Koalicija je prevzela nalogo, rešiti volilno reformo in je to njena dolžnost storiti kakor hitro je mogoče, ali pa umakniti se s pozorišča.

Mladočehi in naprednjaki. Nasprotniki Mladočehov so bili že veseli, da se bodo pri deželno- in državnozbornskih volitvah naprednjaki popolnoma odločili od Mladočehov in postavili svoje kandidate. Ta želja se pa ne bode jim spoznala, kajti naprednjaki so nedavno imeli shod, na katerem so sklenili, da bodo pri bodočih volitvah podpirali mladočeske kandidate.

Bismarckova osemdesetletnica. V Gradcu je danes velik komers povodom Bismarckove petdesetletnice. Mestni zbor je sklenil, da mestni župan nagovori Bismarckove častilce, ker menda deželni glavar ni maral prevzeti te naloge. Sklenili so tudi, da se usadi Bismarckov hrast. Vlada pa ni znala prav ceniti tega sklepa in je razveljavila sklepe mestnega zastopa. Zaradi tega je seveda velika nevolja v nemškonarodnem taboru. Mestni zbor vidi v tem kršenje mestne avtonomije in je sklenil pritožiti se na ministerstvo. Kako se stvar koncem reši, nas dosti ne zanima, naj se vlada z Nemci pogodi, kakor hoče. Duh, ki veje v Gradcu, je le posledica postopanja raznih vlad, ki so vedno skrbele, da se ohrani nemški značaj Avstrije. Ravno tako se jeze nemški listi nad Madeyskim, da je prepovedal udeležiti se Bismarckovega slavja vseučiliškim profesorjem v Inomostu. Neki nemški list pa napada profesorje, ker so se dali ugnati od učnega ministra, kar ni častno za take nemške može.

Bosna in Hercegovina, kjer vlada močen madjarski vpliv, se tudi udeleži razstave v Budimpešti in misli se v ta namen porabiti poldrugi milijon goldinarjev. Da se pa ne ruši ravnotežje v budgetu, se je pa ustavila naprava zemljiških knjig in več katastralnih uradnikov odpustilo, oziroma se jih še odpusti. Tako se Madjarom na ljubo odloži jako važna zadeva v deželi, ki je v najtesnejši zvezi z gmotnim razvojem v deželi. V Bosni je sploh še preveč družega potrebnega dela, nego poveljevat razstavo ob tisočletnici ogerske države. Tako je nujno potrebna predloga agrarnih razmer, kajti sedaj je še skoro vse tako, kakor pod turško vlado, le davki so se še povečali.

Strahovitosti v Armeniji. Angleški listi pišejo, da so se v Armeniji razkrile kaj čudne stvari. Vlada je dala ustno in pismeno ukaze Kurdom, da naj napadejo Armence in nobenemu ne prizanašajo. Generalni guverner bitliški je prečital neko pismo, v katerem je trdil, da ga je dobil od sultana in v katerem se zapoveduje, da naj se razrušijo vasi. Dognalo se je pa, da Kurdi niso napadali žensk in otrok, da tudi vojaki niso tega marali, a so jih silili častniki. Radovedni smo, kaj bodo storile vlade, ko take stvari prihajajo na dan, ko so vendar odgovorne za to, ker ne prisilijo Turčije, da bi izvela berolinski dogovor.

Predsedstvo nemškega državnega zbora. Nemški cesar se je naposled odločil, da vzprejme novo predsedstvo nemškega državnega zbora in sicer pri Bismarckovem banketu. S tem hoče cesar nekako prisiliti predsedstvo, da se udeleži Bismarckovega

proslavljanja. Če pojde predsedstvo k temu banketu, ne vemo, najbrž pojde, ker katoliška stranka ne bode hotela stvari tirati do skrajnosti.

Dopisi.

S Koroškega, 29. marca. (Le resnico!) Včerajšnji „Slovenec“ (št. 71.) piše iz državnega zbora o proračunskem provizoriju mej drugim o Eimovem govoru tudi to: „Govoreč o Slovencih, omenja, da se na Koroškem Slovence najhuje godi. Nemški učitelji, nemški uradniki, celo nemški duhovni ondi s Slovenci ne morejo drugače občevati, nego z znamenji in tolmači. Opomba govornikova glede duhovnov je pač neistinita, ker je hvala Bogu na Koroškem slovenskih duhovnov toliko, da so čisto po nemških župnijah službojoči.“ Tako pisariti more le človek, ki naših razmer čisto nič ne pozna. Poslanec Eim v svojem govoru gotovo ni mislil na našo nižjo duhovščino, ki pastiruje po deželi, pač pa na našo višjo, ki sedi v Celovcu pri dobro obloženi nemški mizi in gospoduje ter vlada žal tudi slovenske dekanije i župnije. Kako pravičen je naš škof dr. Kahn Slovence, o tem smo že večkrat kaj slišali prej, pa bi se tudi sedaj dalo o tej njegovi pravičnosti še mnogo napisati. On bi imel biti prvi, ki bi moral znati slovenski vsaj toliko, da bi se na svojih vizitacijah, kedar dobaja v slovenske kraje, mogel s svojimi slovenskimi farmani v njih maternem jeziku razgovarjati. Tega pa ne more, eva Eim prav trdi, da mora naš škof, ki ima okolu 130.000 Slovencev v svoji škofiji in pod svojim varstvom, ali molčati kot mutec, ali pa z njimi po tolmačih občevati. Prejšnji škof dr. Funder je imel vsaj slovenskega kancelarja; dr. Kahn ga je odpravil in imenoval za svojega kancelarja moža (Karola Eislerja), ki besedice slovenski ne zna. Ta mož torej ne more občevati s Slovenci, kedar spremljuje škofa po slovenskih krajih, eva posl. Eim zopet prav trdi, da so celo duhovni pri nas na važnih mestih, ki s Slovenci ne morejo občevati. Dne 9. aprila lanskega leta umrl je slovenski kanonik Andrej Alijančič, uzoren mož; na to mesto je imenoval dr. Kahn trdega Nemca Guido Bittnerja ter mu ob jednem poveril stolno in mestno župnijo, v katero hodi veliko Slovencev k spovedi itd., s temi ta gospod ne more občevati, kar je zopet dokaz, da je dr. Eim govoril resnico. Kakor ima vlada svojega nemškega Schmidta, tako ima tudi naš škof svojega slovenskega Kovača, ki mu služi na potovanju po slovenskih krajih za tolmača in ob jednem za magistra, ki ima nalog, spreminjati bolj navdušene in zavedne slovenske kaplane in župnike v nekaka petrefakta. Ob jednem ta gospod rad poroča, kar po farovžih vidi. „Slovenčev“ poročevalec trdi dalje, „da je hvala Bogu slovenskih duhovnikov na Koroškem toliko, da so čisto po nemških župnijah službojoči.“ Marsikdo bode mislil, ki bode te besede čital, da je slovenske duhovščine na Koroškem toliko odveč, da škofu dr. Kahnu kar preostaja in da je prisiljen, jo nastavljati po nemških krajih. To pa ni istina! Koliko faraj je še praznih po slovenskem Koroškem in koliko kaplanij še ni nameščenih? A za tem grmom tiči drugi zajec: Slovenci morajo mej Nemce, da se ohladijo; tako hočejo imeti milostivi gospod škof Kahn in še milostivejši njegov gospod kancelar. „Fort mit Schaden!“ Pisal bi marsikaj lahko še, kar bi želel, da bi bil gospod Eim porabil, pa potrpiamo še malo časa. Mislim, da mi bode prilika dana, kmalu še o čem drugem obširneje govoriti, in takrat bodeta gotovo tudi „Slovenec“ in njegov dunajski poročevalec vsklikniti: „škoda, da še tega ni vedel poslanec Eim, da bi bil še to spravil na dan v državnem zboru.“ — A kar še ni, zna še priti; treba le malo potrpeti, da se b sedla uleti! K—č.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. aprila.

— (Repertoir slovenskega gledališča.)

Jutri torek 2. t. m. bode izredna gledališka predstava na korist zares marljivemu zboru slovenske opere. Na prošnjo zbora bode g. skladatelj Viktor Parma ta večer osebno dirigiral svojo opero „Urh, grof Celjski“ ki se bode pela zadnjikrat, ker se pojutrišnjem definitivno zaključijo tudi izredne predstave. Povedali smo že, kako res požrtovalno je sodeloval zbor v 17 večjih operah, operetah in igrach s petjem. Izmej 72 predstav minule sezone je zbor nastopil 34 večerov v operah; 7krat v operetah in 9krat v večjih igrach s petjem toraj 50 večerov, neštveši večje drame (Ludvik XI., Jan Vyrava itd.), v katerih je tudi sodeloval. Preverjeni smo, da že samo to zadostuje, da bode gledališče jutri prav dobro obiskano ter da bode naše občinstvo vrlemu zboru dejanski dokazalo, da ve čislati njegovo delovanje. Vsi solisti sodelujejo iz prijaznosti do beneficijantov.

— (Slovensko gledališče.) V ulogi Plumketta v „Marti“ je sinoči nastopil kot gost gospod Ivan pl. Borkowski in dosegel dokaj lep uspeh. Gosp.

Borkowski je Poljak in je svojo ulogo pel največ poljski, nekatere piéce pa je pel v slovenskem jeziku in sicer to tako čisto in pravilno, da se je občinstvo čudilo tembolj ko vidi, da si je na pr. nek drugi naš operni pevec skoraj za vsako predstavo izumil svoj posebni jezik. Gosp. Borkowski je izborni šolan pevec; glas njegov ima pravi basovi timbre, je sicer mehak, ne gromeč, a blagoglasen in sposoben za najfinejše modulacije. Gosp. Borkowski peje s čustvom in napravlja z jasno vokalizacijo jako prijeten utis. Vrhu tega igra diskretno, uglajeno in ima pravi gledališki temperament. Občinstvo je cenjenega gosta opetovano na odprtem pozorišču in koncemu dejanj odlikovalo z jako živahnim priznanjem zlasti pa po „porter pesmi“. Prav iskreno je pohvaliti tudi gospo Inemannovo ter gosp. Beneša, kakor tudi gospč. To warrnicko, g. Perdana in Štamcarja ter ves zbor. Predstava je bila v vsakem oziru jako dobra.

— (Konservatoristka gospica Franja Verhunc.) Prijatelj našemu listu nam piše z Dunaja: Gospica F. Verhunc, katera bode sodelovala pri prihodnjem velikem koncertu „Glasbene Matice“, je jedna prvih učenk dunajskega konservatorija. Glas ima krasen, tako v visočini kakor v nižavi, tako da lahko poje sopran kakor alt, kar je pač redek slučaj. Pred nekaj dni je imela prvi javni nastop v konservatoriju in pela pod vodstvom prof. Gensbacherja z največjim uspehom arijo „Marija milostna gospa“ iz Dvořakovega „Mrtvaški ženini“, kateri se bode tudi pri koncertu „Glasbene Matice“ pel. Povabljen odlično občinstvo, večinoma strokovnjaki in prijatelji glasbe, odlikovalo je s frenetičnim aplavzom mlado umetnico. Tudi več krasnih šopkov se ji je izročilo. „Glasbeni Matici“ je le častitati na pridobitvi te izborne pevke-Slovenke, katere ime je že sedaj znano v glasbenih krogih dunajskih.

— (Deželno gledališče) naše je res krasno. Ž njim si je proslavil ime njega stavitelj deželni inženier g. Vlad. Hrasky, ali žal, da prihaja tesnoba te lepe stavbe vedno bolj in bolj neprijetna. To čutijo jako bridko podjetniki, ki jim ni moči delovati prav uspešno niti v umetljskem niti v gmotnem oziru; pretesno jim je prizorišče in nedostatno parterno stojišče in galerija. Deželni zbor je stiskal in stiskal — prostor, da bi manj stalo, a zato se je razsulo po tem svetišču bleska in leska za nekoliko več, nego se je s tistim preklicanim stiskanjem priščedilo. Uresničil se je sijajno pregovor, da „šparavec najde ciravca“. — Vsi se še spominjamo tiste preklaste zgradbe ob desni strani gledališki, ki naj je pomenila prihodnje skladišče za kulise itd. Občni upor je prepričal nameravano izkazo. Deželnega muzeja podzemski prostori so bili toliko gostoljubni, da so vzprejeli razno gledališko pripravo, ali tukaj jim je že postalo pretesno in prevlažno, omisliti jim je bilo zopet drugih prostorov tam daleč na klasični rimski cesti v nekem Kancčevem poslopju. Tam se bode namreč sedaj naselil gledališki mojster Stadler z vso svojo prtljajo, tam bodo uboge stare kulise in vse njih pritlikave vsak dan koprnele po svojem pravem domu, nove pa se bodo dostojno opravljale in romale na višje povelje v lepi Talijin hram. Seveda ves ta „špas“ bo zastoj!

— („Slovenskega planinskega društva“) zabavni družbinski večer dne 30. marca t. l. pri „Slonu“ obnesel se je jako dobro. Udeležba je bila številna, prišlo je tudi mnogo dam. Iz posebne prijaznosti je sodeloval tamburaški zbor pod izbornim vodstvom gospoda kapelnika Barboriča. Velezanimivo predavanje g. prof. Rutarja je tem bolj ugajalo, ker je bil predmet predavanju „Čez Ture“ povsem nov in planincem malo znan. Gospod Rutar pa je tudi žel splošno zaslužno zahvalo za svoj trud. Vrlim tamburašem je občinstvo za lepo igranje živahno izražalo svoje priznanje.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca marca 1895 uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 583 strank 144.738 gld. 33 kr., 385 strank pa vzdignilo 90.328 gld. 52 kr. V prvem letošnjem četrtletju dovolilo se je 176 prosilcem posojil na zemljišča v skupnem znesku 119.417 gld.

— (Promet ptujcev.) Tekom meseca marca t. l. izstopilo je v tukajšnjih večjih hotelih 1506 ptujcev.

— (Vinske cene na Kranjskem.) Da dobi zanesljiv pregled o vinski letini leta 1894, naročilo je poljedelsko ministerstvo raznim društvom, šolam

in potovalnim učiteljem, naj mu poročajo o vinski letini. Glasom teh poročil bila je v sodnih okrajih Vipava, Senožeče in Litija, v kolikor ni uplivala trtna uš, srednje dobra letina; v vseh ostalih okrajih pa je bila vinska letina precej slaba, tako da je skupna produkcija dosegla komaj 35% normalnega vinskega pridelka. Tudi kvaliteta v vzhodnih pokrajinah dežele ni nič kaj dobra. Hudo deževje v cvetni dobi in slabo vreme za časa trgatve sta uplivala neugodno. Tudi cene razmerno niso visoke, kar dokazujejo sledeče številke: Postojna 11—30 gld., Bistrica 12 gld. Senožeče 14—20 gld., Vipava 16 gld. hektoliter. V krajih, kjer je trtna uš zelo razširjena, pa so cene mnogo višje, tako n. pr. v okrajih Kostanjeviškem 28—30 gld. hektoliter ter se je posebno mošt s požlahtnjenih trt lahko in drago prodaval.

— (Zoper proslavljanje Bismarcka.) Občinski zastop trga Središče je — kakor se nam je brzojavilo — včeraj soglasno sklenil, da z avstrijskega in slovenskega stališča odločno protestuje zoper proslavljanje kneza Bismarcka, krutega nasprotnika Avstrije in Slovanov.

— (Narodni dom v Celovcu.) Zadnji „Mir“ je glede na notico goriške „Soče“, naj bi se v spomin 50letnega vladanja cesarja Franc Jožefa zgradil v Gorici in v Trstu „Slovenski dom“ z veseljem pozdravil to misel ter priporočal, naj bi si tudi koroški Slovenci jednako, kakor goriški in tržaški zgradili svoj „Slovenski dom“ v Celovcu. Tako narodno zbirališče je koroškim Slovincem potrebno a bi bilo tudi jako koristno. Potrebni denar naj bi se dobil z delnicami po 100 gld., ki bi se morda lahko tudi izplačevale v letnih obrokih. Na račun teh delnic pa bi se potrebni denar lahko vzel na posodo pri slovenskih kreditnih zavodih.

— (Nove železniške postajice na Koroškem.) Mej Trbužem in Beljakom se bodo odprle tri nove postajice in sicer: V Miinarah pri Brnci, Podturjem in v Pečah.

— (Laška demonstracija.) „Il giorno 2 di novembre del MDCCCXCIV qui convennero i podestà e i delegati dell' Istria a riaffermare che umano potere non cancella XX secoli di vita latina“, ali po naše: „Dne 2. novembra 1894. zbrali so se tu župani in odposlanci Istre v potrditev, da človeška moč ne izbriše 20 vekov latinskega življenja.“ In za to ploščo naj bi potrosili 200 gld.!! Proti temu nečuvnemu predlogu govoril je svetovalec g. Goriup, izjavivši v imenu svojih okoličanskih tovarišev-svetovalcev, da bode glasoval proti predlogu, ker znači izvršitev istega provokacijo slovenskega življa isterškega. To izjavo vzprejela je fakinaža na galeriji z navadnim svojim hrupom. A onorevolu G. Raskoviču ni zadoščal predlog mestne dele. acije. Odgovoril je svetovalec Goriupu, da, četudi bi bila ta plošča nekak protislovensk protest, je ta protest vendar jako slab z ozirom na toliko protinarodnih demonstracij, katere prirejajo nasprotniki italijanstva (!). Toda Raskoviču tudi ni po volji, da bi se plošča vzdala v predsobi; plošča mora biti vidna vsem meščanom, zato naj se vzida v veži mestne palače. Ta Raskovičev predlog mestne delegacije so vzprejeli in dovolili potrebni denar soglasno, izvzemši prisotna okoličanska svetovalca gg. Goriupa in Vatočca. (Živel! tržaški konservativci!) Ta sklep proizročil je silno odobravanje druhali na galeriji.

— (Velik požar v Karlovcu) je vpepelil 14 hiš v takozvanem „židovskem varošu“. Začelo je goreti pred Dubovcem v vrsti hiš od bolnice do železniškega mosta. Plamen se je razširil z grozovito naglostjo, da ga ni bilo moči omejiti prej, nego da je izgorelo vse židovsko predmestje.

— (Umrl) je na Dunaji v 47. letu g. Viljem V o s s, bivši profesor na Ljubljanski realki. Pokojnik je 20 let služboval v Ljubljani, preiskal v naravoslovnem oziru vso našo deželo in napisal mnogo znamenitih botaničnih študij. Bil je koncilijanten in splošno čislán. Lani je bil premeščen na Dunaj, kjer je sedaj nagloma umrl.

— (Razpisane službe.) V področji politične uprave na Kranjskem mesta definitivnega in začasnega okrajnega komisarja z dohodki IX. čin. razr., eventualno tudi mesta definitivnega in začasnega vladnega koncipista v X. čin. razredu. Prošnje do dne 20. aprila predsedstvu deželne vlade v Ljubljani. — V moški kaznilnici v Mariboru mesto upravitelja v IX. čin. razredu s prostim stanovanjem in običajnimi emolumentmi (kurjava in luč). Prošnje do 20. aprila višjemu državnemu pravdnstvu v Gradcu. — Na jednorazredni ljudski šoli pri Št. Jurju v Izlakah pri Zagorju o. S. mesto učitelja s plačo 450 gld. in funkcijsko priklado 30 gld. Prošnje do konca meseca aprila okr. šolskemu svetu v Litiji.

* (Vseruska razstava v Nižnem Novgorodu.) — V naše poročilo o posebnem vlaku, ki se priredi drugo leto zaradi razstave iz Prage v Nižnij Novgorod, vrinila se je velika napaka. Vožnja iz Prage do Novgoroda velja namreč v I. razredu 59 gld. 31 kr., v II. razredu 36 gld. 72 kr. in v III. razredu 22 gld. 58 kr., ne pa ravno toliko rubljev, kakor smo po p moti poročali.

* (Električna razsvetljava v Sarajevu) se bode skoro dogotovila in se utegne pričeti električna razsvetljava mesta z dnem 1. maja.

* (Slovenska glasba v Italiji) V Milanu je koncertoval Slavjanek s svojo družbo štiri večere s sijajnim uspehom. — Istotako je slavni češki

kvartet s svojimi koncerti navduševal umetnoljubno prebivalstvo „moralne prestolice“ Italije, kakor nazivljejo bogato glavno mesto Lombardije.

* (Ženske kot pismonoše.) Ogerski trgovinski minister je za poskušnjo nastavljal nekoliko žensk kot pismonoše. Že tri mesece je pri poštnem uradu v Temešvaru šest žensk v službi, ki raznašajo časnike in križne zavoje. Ker se je poskušnja dobro obnesla, hoče trgovinski minister uvesti ženske kot pismonoše tudi pri drugih večjih poštnih uradih.

Slovinci in Slovenke! ne zabíte družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. uradniki banke „Slavije“ 3 krome 80 vin. — Živel! rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Knjižnica za mladino. Tretji snopič prinaša: Petdeset basnij za otroke, zložil W. Hey, poslovenil Anton Funtek; Iz mladih dnij, zložil Anton Funtek. Število mladini namenjenih spisov se v nas precej hitro množi, a žal, da kvalitativno ni vse tako kakor bi moralo biti. Ta snopič novoustanovljene knjižnice za mladino pa nas je močno oveselil. To je berilo, kakoršnega je potrebna naša mladina, Funtek je duhovit pesnik in ima jezik slovenski tako v oblasti, kakor malokdo. Prevod Heyevih pesnij je dovršen v vsakem oziru, izvorne pesmi Funtkove „Iz mladih dnij“ pa so tako po vsebini kakor po obliki tako lepe, da jim je zagotovljeno prvo mesto poleg Levstikovih otroških igr v pesencah. Ta snopič „Knjižnice za mladino“ priporočamo roditeljem in mladinoljubom prav toplo; iskreno želimo, da bi ga dobil vsak slovenski otrok v roke.

— „Slovanski svet“ ima v št. 13. nastopno vsebino: Bismarck pa Slovanstvo; Amicus Plato; Ivanu Navratilu za sedemdeseti god; Vse žirni radosti; Nekoliko rieči o rodbinskoj ljubavi u hrvatsko-srbskoj narodnoj poeziji; Dopisi; Ruske drob-tinice; Ogljed po slovanskem svetu; Književnost.

Brzojavke.

Podgrad 1. aprila. Volilski shod v Hrušici je bil sijajen. Številno obiskani shod, kateremu je predsedoval dekan Rogarč, je bivšima dež. poslancema Jenku in Mandiču izrekel popolno zaupanje in se razšel s Slava-klici na cesarja.

Dunaj 1. aprila. Hohenwart in štirinajst veleposestnikov je odklonilo podpisati Dipauljev v soboto stavljene predlog glede varstva volilne pravice petakarjev. Kriza glede volilne reforme se je vsled tega predloga zelo po-ostri-la.

Dunaj 1. aprila. V današnji seji poslanske zbornice je pravosodni minister grof Schönborn odgovoril na dra. Gregorca interpelacijo glede rabe samonemških tiskovin pri okrajnem sodišči v Radgoni. Rekel je, da je že ukazal rabiti dvojezične tiskovine. Zbornica je nadaljevala razpravo o davčni reformi.

Dunaj 1. aprila. Cesar je knezu Bismarcku brzojavno čestital.

Dunaj 1. aprila. Glavni dobitek srečk iz l. 1860 v znesku 100.000 gld. je zadela srečka serija 1313 št. 21.

Berolin 1. aprila. V proslavo Bismarckove osemdesetletnice je bila sinoči v dvornem gledališči slavnostna predstava, pri kateri je deklamoval prolog rojen Slovak Molnar. Prolog je zložil cesar Viljem.

Narodno-gospodarske stvari.

— Kmetske posojilnice ljubljanske občni zbor vršil se je 31. marca ob 10. uri dopoldne v združni pisarni. Bilanca za 1894. leto kaže prometa 1.040.586 gld. 82 kr. — 181.408 gld. več ko 1893. leta. Upravno premoženje 309.584 gld. 64 kr., pomnožilo se je za 39.371 gld. 32 kr. Hranilne vloge 281.190 gld. 99 kr. za 37.173 gld. 54 kr., Posojila 275.717 gld. za 44.703 gld. Denarjev naloženih 19.396 gld. 68 kr. Zaostale obresti 4229 gld. 38 kr. Prehodni zneski 112 gld. 45 kr. Inventar 213 gld. 13 kr. Rezervni zaklad 13.089 gld. 72 kr. Vplačani deleži 11.151 gld. Kapitalizovane obresti 11.120 gld. 63 kr. Naprej plačane obresti 1394 gld. 89 kr. Gotovina v blagajni 9916 gld. Čisti dobiček 2758 gld. 4 kr. le-ta se razdeli takole: Rezervnemu zakladu pridene se 900 gld. Dividende in nagrade dovoli se 1250 gld. Za dobrodelne namene 395 gld., na novi račun prepíše se 213 gld. 4 kr. Rezervni zaklad znaša po prispeku 13.989 gld. 72 kr.

Izjava.

V sobotni številki „Slovenca“ objavljeno je „Poslano“, v katerem brezumno več prijateljev slovenskega gledališča prav neosnovano napada „Dramatično društvo“ in nepoznajo dožniti in delovanje istega o taktičnosti pončuje.

Podpisani odbor „Dramatičnega društva“ ne sme tega skrajno žaljivega napada molčeč prezreti in daje torej nastopno pojasnilo:

„Dramatično društvo“ se z uvodom „Slovenčevega“ poslanega strinja, ker dobro vé, kolike važnosti je bila gospodična Leščinska za ustanovitev slovenske opere. Društveni odbor bil je torej prav presenečen, videč, da se pri benečni predstavi od strani našega za umetnost vedno vnetega občinstva delovanje primadone ni — kakor sicer običajno — sijajno priznalo. To je bila dolžnost občinstva, ne pa odbora „Dramatičnega društva“.

Danes je „Dramatično društvo“ gledališki podjetnik in kot tak, kakor naravno, ne more prirejati svojim angazovanim pevskim in igralnim močem nobenih ovacij. — Zategadelj se je že lanske leto v odborovi seji izrecno sklenilo, da „Dramatično društvo“ principijelno ne sme dajati nobenih vencev svojim angazovanim močem pri beneficah. To se zгоди le izjemoma pri posebno slovesnih dogodjajih (Nolljeva tridesetletnica) in napram tujim gostom, katerim se mora društvo hvaležnim izkazati.

Sicer pa izkazujejo posamični odborniki „Dramatičnega društva“ beneficijantom na drug način priznanje.

Če se je izme občinstva samega do sedaj pri vseh beneficah skrbelo za priznanje, bilo je „Dramatično društvo“ opravičeno pričakovati, da se bode to tudi napram velezaslužni primadoni gđc. Leščinski zgodilo!

Zakaj da se to ni zgodilo, tega odbor „Dramatičnega društva“ ne vé in mora z vso odločnostjo očitaje brezobzirnosti in netaktnosti odklanjati.

Za odbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani:
Dr. Ivan Tavčar.

➤ Zadnja operna predstava. ➤
Začetek ob 7/8. uri zvečer.

Štev. 73. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 659

V torek, dne 2. aprila 1895.

Na korist opernemu zboru.

Pod osebnim ravnanstvom skladatelja g. Viktorja Parma.

Urh, grof Celjski.

Izvirna opera v treh dejanjih. — Spisal Anton Funtek. — Uglasbil Viktor Parma. — Režiser g. Jos. Noll.

Kolo v tretjem dejanju priredil g. Ivan Zirkelbach.

Začetek točno ob 7/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Zadnja predstava drame bo v četrtek, do 4. aprila t. l.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Bratje Sokoli!

K obilni udeležbi današnjega

„JOUR-FIXA“

„Pri slonu“

na čast bratu Vilku Mayerju vabi Vas

Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
30. marca	7. zjutraj	728.7	3.0° C	sl. vzh.	obl.	11.5
	2. popol.	728.3	9.4° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	729.2	5.0° C	sl. jzh.	obl.	dežja.
31. marca	7. zjutraj	728.9	3.6° C	sl. jzh.	obl.	0.4
	2. popol.	730.0	9.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	731.2	4.6° C	sl. jzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 5.8° in 5.9°, za 1.0° in 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. aprila 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 65 „
Avstrijska zlata renta	124 „ 65 „
Avstrska krona renta 4%	121 „ 25 „
Ogerska zla. a. renta 4%	123 „ 90 „
Ogerska krona renta 4%	99 „ 25 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1083 „ — „
Kreditne delnice	410 „ 50 „
London vista	122 „ 20 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 „ 70 „
20 mark	11 „ 93 „
20 frankov	9 „ 87 „
Italijanski bankovci	46 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 73 „

Razprodaja knjig

raznoterega obsežka, mej temi „Archiv für Heimatskunde Krains“ mesto 16 gld. samo 1 gld. 50 kr.; letopisi „Matice“ po 15 kr. itd. Soteskina ulica št. 10, II. nadstr., 2 vrata. (349-1)

Rusko mazilo proti protinu

je najboljšo sredstvo proti protinu, revmatizmu itd. Lonček stane 1 gld. — Glavno skladišče: S. Rucker, lekarnar v Lvovu (Galicka).

Sploštvani gospod! Izreklam Vam svojo najtoplejšo zahvalo za Vaše mazilo proti protinu, katero kaj izbornu učinkuje. Pošljite mi še 2 lončka, da bom imel to izbornu sredstvo vedno pri roki. (1150 25)

Plasy, dne 20. julija 1894 **Jos. Knott.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Teško prebavljene,
katar v želodci, dyspepsija, pomanjkanje slasti do jedij, zgago i. t. d., dalje
katari v sapniku,
zaslizenje, kašelj, hripavost so one bolezni, v kojih se (15—3)

GLAVNO SKLADIŠČE
MATTONIJEVI
GISSHÜBLER
najčistije tablete
KISELINE
po izrekih medicinskih avtoritet rabi z osobitimi uspehom.

Izvirnišče: Giesshübl Slatina. Zdravilnišče in vodovodna postaja. Zdravilnišče in vodovodna postaja pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

Najstarejša posredovalnica služb v Ljubljani

G. Flux, Breg št. 6

prilporeča in nameščuje pridne posle vsake kategorije z dobrimi spričevali za Ljubljano in drugod. (342—2)

„The Mutual“

životna zavarovalnica v Novem Yorku.

Čisto vzajemna. Nobenih delničarjev.

Največja varnost. Nedosežno visoki dobitkovni deleži.

Premoženje dne 31. decembra 1893 nad . . . 967 milj. frank.

Zavarovalne znašajo . . . 4159 milj. frank.

Izplačilo se je zavarovancem, odkar postuje društvo . . . 1400—20

1903 milj. frank.

Specijalno jamstvo za avstrijske zavarovance 1.021,124 krome v 4odstotni zlati renti depoziti ani pri c. kr. ministerski plačilnici.

Natančneše podatke in informacije daje

glavno ravnanstvo za Avstrijo:

Wien, I. Lobkowitzplatz 1.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.

(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoča in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (1.29—22)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnanstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezoru, Steyr, Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezoru, Inmost, Bregunio, Curth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Planja, Budejovic, Solnegrada, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Zell na jezoru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Planja, Budejovic, Solnegrada, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curtha, Bregunio, Inmosta, Zella na jezoru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovec, Linca, Pontabla, Trbiža.

Ob 5. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 9. uri 05 min. dopoldne v . . .

Ob 6. uri 50 min. zvečer v . . .

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika

Ob 11. uri 15 min. dopoldne . . .

Ob 6. uri 50 min. zvečer . . .

Bavarsko „Lopatar“ črno pivo

(Spitzenbier)

posebno tečno ter bolehnim priporočljivo, iz prve pivovarne Sedlmayrjeve v Monakovem, vrček po 12 kr., izborno Kosterjevo pivo vrček po 10 kr. in izvirna vina topla priporočila (341—3)

Kranjska vinarna v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52.

Cenik vsakomur na razpolago.

Kdor ženi naj se obrne se hoče

Marriage Company v Budimpešti.

Natančne informacije in popis vseh ženitnih ponudb kakor od gospodov tako od dam se pošiljajo diskretno kuvertirane, ako se nam vpošlje 30 kr. v pošti-Imenitne zveze! (288—6) njih znamkah.

Najnovejši nedreci.

Štefanijevi nedreci, najboljši izdelek.

Dunajski nedreci,

dober trinitnik, siv in rujav.

Najboljši za ženske je

Schindlerjev

patentovani nedrodržec

ki velja gld. 2.50 pri

K. Recknagel-u

Mestni trg št. 24. (343—2) A

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbujta slast do jedij, krepí živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Krafft-Ebing, prof. dr. vitez Mosetig-Moorhof, prof. dr. Schanta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolj priporočevan itd. itd.

To izbornu restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257—27)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccoli, Dunajska cesta, dalje lekarno L. Groetschel, Mardetschlaeger, Mayer in U. pl. Trnkóczy.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.